

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH COMMUNICATIVE WRITING SKILL OF PRATHOM SUKSA VI STUDENTS USING ECLECTIC TEACHING TECHNIQUE

นางลักขณ์ อัสสาไพระ*

ดร.นิตยา เปลื้องหนู**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ให้นักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย ร้อยละ 75 ขึ้นไป กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนอนุบาลศรีธาตุ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 2 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษาปี 2552 จำนวน 33 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเบื้องต้นแบบ One-Shot Case Study โดยศึกษาจากกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว ดูพัฒนาการด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อการสื่อสาร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร เครื่องมือที่ใช้ดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วย 12 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมการสอบของครู และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน 3) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารท้ายหน่วยการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน พบว่า คะแนนจากใบงานและคะแนนจากแบบทดสอบวัดทักษะท้ายหน่วยการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนคำ มีคะแนนรวมเฉลี่ย 27.72 เรื่องการเขียนประโยคมีคะแนนรวมเฉลี่ย 31.72 และเรื่องการเขียนข้อความ มีคะแนนรวมเฉลี่ย 40.59 คิดเป็นร้อยละ 92.4, 79.3 และ 81.18 ตามลำดับ เมื่อรวมคะแนนทักษะการเขียนทั้ง 3 หน่วย พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.29

2) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน พบว่า จำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านเกณฑ์ 32 คนคิดเป็นร้อยละ 96.97 และมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.9 คิดเป็น ร้อยละ 84.5 ของคะแนนเต็ม เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

คำสำคัญ : ทักษะการเขียนภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอนแบบผสมผสาน

Keywords : English Communicative Writing Skills, Eclectic Teaching Technique

*นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาลัทธิศึกษาและการสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

AESTRACT

The objective of this research were:1) to develop the English Communicative Writing Skills of Prathom Suksa VI Using Eclectic Teaching Technique 2) to develop learning achievement in English for communication of Prathom Suksa VI students at least 70% of students obtaining average learning achievement up to 75%. The target student was consisted of 33 Prathom Suksa VI students in Anubansrithat School, under the jurisdiction of The office of Udonthani Educational Service Area 2 who were studying during the first semester of 2009 academic year. The research design was One-Shot Case Study. There were 3 kinds of instruments:1) the instrument for experimental practice included 3 units 12 lesson plans: 2) the reflection tools which were consisted of a teacher's teaching behavior observation from and a student's studying behavior observation form:3) the instrument for evaluating efficiency of English Communicative Writing Skill included The Eclectic Teaching Technique Test and Achievement Test.

The research findings show that:

1) It was found that the average of English Communicative Writing Skill of Prathom Suksa Vi students using Eclectic Teaching Technique evaluating from work sheet, The Skill Test of each Unit; the Words Writing was 27.72; The average score of from the Sentences Writing was 31.72 . Besides; from the Passages Writing was 40.59 which were 92.4%. 79.3% and 81.18% respectively. For the sum scores of 3 units in writing skills, it was found that the students had their average score of 84.29%.

2) The findings of development of English Communicative learning achievement in of Prathom Suksa VI student, at least 70% of students obtaining average learning achievement up to 75%, it was found that 32 target students (96.97%) could pass the criterion. Their average score was 16.9 (84.5% of full score) which pass the specified objective of the research.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากกระแสความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคมโลกและสังคมข่าวสารในยุคปัจจุบัน ส่งผลให้ระบบการศึกษาไทยต้องปรับเปลี่ยน ให้ทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะ การพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีสติปัญญาเพื่อที่จะได้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำเอาความรู้ที่ได้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต ทำให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญและแพร่หลายที่สุด และกลายเป็นภาษาสากลของโลก กล่าวได้ว่าแทบทุกประเทศในโลกเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (สดามาลย์ วงศ์พรหม, 2547)

ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อประเทศไทยทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรมตลอดจนทางด้านการศึกษา ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบใน

การประกอบอาชีพแนวโน้มของคนในยุคปัจจุบันจึงนิยมเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น (สุธาพิทย์ สุดหนองบัว, 2545) กรมวิชาการจึงได้กำหนดมาตรฐานความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษมีสาระหลักที่สำคัญคือ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative English) นอกจากจะเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานทางภาษาเพื่อการสื่อสารแล้วยังมุ่งให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และรับฟังจากสื่อต่างๆ สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงออกถึงความคิดเห็นและความรู้สึก ในการสื่อสารด้วยความเข้าใจอันดี ผู้เรียนต้องสามารถนำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด ในเรื่องราวต่างๆทั้งในการพูดและการเขียน (ศรีนทิพย์ รักษาสัตย์, 2545)

ในการเรียนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบัน นอกจากทักษะการพูด การฟัง และการอ่านแล้ว อีกทักษะหนึ่งที่ต้องมีการพัฒนาเพื่อเป็นการสะท้อนการเรียนรู้ทักษะ

อื่นๆ คือ ทักษะการเขียน การสอนทักษะการเขียนทักษะเป็นทักษะที่สอนยากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่สอนยากและซับซ้อนที่สุด เป็นกระบวนการที่ต้องผ่านการคิดหลายขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการเรียบเรียงความคิดหรือการเลือกถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร หรือข้อความที่สามารถสื่อความหมายได้ตรงกับความต้องการ (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2536) รวมไปถึงปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่เหมาะสมกับการพัฒนาการเขียน หรือการขาดสื่อในการกระตุ้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ในยุคสังคมข่าวสารทุกวันนี้ ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพก็มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งอีกประการหนึ่ง แต่การพัฒนาทักษะมักจะมีปัญหา มักจะมีปัญหาและท้าทายความสามารถของผู้เรียนเป็นอย่างมาก เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้ความพยายามและเวลาในการฝึกฝน ทั้งรูปแบบของการจัดเรียงความคิดและเรียบเรียงภาษา ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้โครงสร้างทางไวยากรณ์ กฎเกณฑ์การใช้รูปแบบของภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์การสื่อสาร แต่ปัจจุบันพบว่า ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดทุกอย่างในชั้นเรียน ตั้งแต่การวางแผนการเรียน กำหนดกิจกรรมวิธีการเรียน จนถึงตรวจสอบดูแลความก้าวหน้าในการเรียน การเรียนการสอนแบบนี้ไม่เอื้อให้ผู้เรียนเกิดการกระตุ้นที่จะเรียนรู้ และไม่เกิดความพยายามที่จะพัฒนาความสามารถทางการเขียนของตนให้ดียิ่งขึ้น (อภาภรณ์จินดาประเสริฐ, 2545) ดังนั้น การใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน (Eclectic) จะช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความพยายาม และเวลาในการฝึกฝนทั้งรูปแบบของการจัดความคิดและเรียบเรียงภาษา อีกทั้งผู้เรียนยังได้เรียนรู้โครงสร้างทางไวยากรณ์ พร้อมกับกฎเกณฑ์การใช้รูปแบบของภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการสื่อสาร

อนึ่ง การนำแนวทางการสอนภาษามาปรับใช้ร่วมกันเป็นกลวิธีการสอนในชั้นเรียนได้ชั้นเรียนหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นเรียนที่มีจำนวนผู้เรียนมาก มีปัญหาหลายรูปแบบซึ่งกลวิธีการสอนตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นในชั้นเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะหากว่าความต้องการของผู้เรียนได้รับการตอบสนอง ผู้เรียนย่อมมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน พอใจต่อวิธีการสอนใน

ชั้นเรียน มีความกระตือรือร้น เป็นผลให้ผู้เรียนมีความตั้งใจปรารถนาจะเรียนรู้ ซึ่งทั้งหมดนี้นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนตามเป้าหมายที่กำหนด

ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำรูปแบบการสอนแบบผสมผสานมาใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ของโรงเรียนอนุบาลศรีธาตุ จำนวน 33 คน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารไปด้วยกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ให้นักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้รูปแบบการวิจัยเป็นแบบ One-Shot Case Study ซึ่งผู้วิจัยนำวิธีการสอนแบบการร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning) และวิธีการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) มาผสมผสานในการจัดการเรียนรู้ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 33 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 หน่วยการจัดการเรียนรู้ 12 แผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลาสอนทั้งหมด 24 ชั่วโมง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินการจัดการเรียนรู้ ได้แก่

3.1 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน โดยผู้วิจัยจัดทำขึ้นเป็นข้อสอบปรนัยชนิดเติมคำและข้อความ จำนวน 3 ฉบับใช้ทดสอบระหว่างเรียนเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการจัดการเรียนรู้

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน ข้อสอบเป็นแบบอัตนัย จำนวน 3 ชุด โดยให้นักเรียนเลือกทำเพียงคนละ 1 ชุด ตามความสนใจและความถนัด คะแนนเต็มชุดละ 20 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัย ได้นำข้อมูลจากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากผลการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสานหลังเรียนครบทั้ง 12 แผนการจัดการเรียนรู้

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ จากแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสะท้อนผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากแบบทดสอบวัดทักษะท้ายหน่วยการจัดการเรียนรู้ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยไปอิงเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 70:75

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน พบว่า คะแนนจากใบงานและคะแนนจากแบบทดสอบวัดทักษะท้ายหน่วยการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนคำ มีคะแนนเฉลี่ย 27.72 เรื่องการเขียนประโยค มีคะแนนเฉลี่ย 31.72 และ เรื่อง

การเขียนข้อความมีคะแนนเฉลี่ย 40.59 คิดเป็นร้อยละ 92.4, 79.3 และ 81.18 ตามลำดับ เมื่อรวมคะแนนทักษะการเขียนทั้ง 3 หน่วย พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.29

2. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากเรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบผสมผสาน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.9 คิดเป็นร้อยละ 84.5 จำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ 32 คนคิดเป็นร้อยละ 96.97

เมื่อพิจารณาจากวัตถุประสงค์ข้อ 2 ระบุว่า เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โดยให้นักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป พบว่านักเรียนจำนวนร้อยละ 96.97 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไปซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

2. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนเป็นไปในทางที่ดีขึ้นโดยสังเกตจากคะแนนพัฒนาการทางด้านการเขียนจากใบงาน, แบบทดสอบวัดทักษะท้ายหน่วยการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนโรงเรียนอนุบาลศรีธาตุ มีพื้นฐานความรู้ทางการเรียนทักษะภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ บรูเนอร์ (อ้างใน ลัดดา ศิลาน้อย, 2534) ที่ได้กล่าวว่า การสร้างความพร้อมของนักเรียนทางด้านสติปัญญาเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งนักเรียนต้องมีความรู้พื้นฐานมาก่อนจึงจะสามารถเรียนรู้ได้ดี ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมที่หลากหลายเข้ามามีส่วนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น นำรูปภาพ (การ์ตูน) เข้ามามีส่วนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้, ใบงาน แบบทดสอบวัดทักษะท้ายหน่วยการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อเป็นตัวกระตุ้นความสนใจ และตั้งใจที่จะศึกษาเนื้อหาใหม่ สอดคล้องกับกรมวิชาการ (2544) และ Erickson (1971) ที่ว่า การสอนที่ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย สื่อหลายชนิด จะสร้างความสนใจให้เด็ก และสื่อยังเป็นตัวช่วยพัฒนาความคิดในด้านต่างๆ ให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ อีกทั้ง ผู้วิจัยยังเริ่มจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากสิ่งที่ย่างๆไปหายาก นักเรียนได้รับการฝึกฝน เรียนซ้ำ ฝึกทำแบบฝึกทักษะซ้ำๆ โดยการเพิ่มจำนวนใบงานในแต่ละหน่วยการจัดการเรียนรู้ที่เรียนจากทักษะการเขียน ทำให้นักเรียนเกิดความชำนาญ และเกิดประสบการณ์ทางภาษาที่เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับทฤษฎีของ Thorndike สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2533) และ ทิพย์วัลย์ มาแสง (2532) ที่กล่าวว่า การกระทำในเรื่องเดียวกันทำให้เกิดความชำนาญ เกิดความคงทนในการเรียนรู้ และส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เกิดการจำ ความแม่นยำ และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา อีกทั้งในการและจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนเป็นการเรียนที่ต้องอาศัยปัจจัยในการเรียนรู้หลายอย่าง เช่น รู้ถึงโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค สอดคล้องกับอรรถพร พจนานนท์ (2535) ที่กล่าวว่า นักเรียนต้องนำความรู้ทางด้านโครงสร้างของประโยค และเรื่องคำศัพท์มาใช้ถ่ายทอดในการเขียนในแต่ละครั้งด้วย ครูต้องฝึกให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ซ้ำๆ หลายครั้งจนผู้เรียนเกิดความจำ จะทำให้ผู้เรียนรู้สึว่าการเรียนทักษะการเขียนนั้นง่ายขึ้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเน้นให้นักเรียนทุกคนภายในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่มมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน รู้จักบทบาทของตนเองและช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มสอดคล้องกับแนวคิดของ Sutton (1992 อ้างใน นัฐิกานต์ คำเรืองศรี) และ Slavin (1995) ที่ว่า การนำวิธีสอนโดยร่วมมือกันเรียนรู้เป็นการแบ่งปันประสบการณ์ของแต่ละบุคคลไปสู่กลุ่มซึ่งจะช่วยพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อนและยังเป็นวิธีการจัดเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ความสามารถเฉพาะตัวและศักยภาพในตนเองร่วมมือกันแก้ปัญหาให้บรรลุผลสำเร็จโดยสมาชิกในกลุ่มตระหนักว่าแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ดังนั้นความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มต้องรับผิดชอบร่วมกันอีกทั้งการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นการเรียนรู้ร่วมกันในลักษณะของทักษะสังคม เป็นการและเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของ

Dimas (1995 อ้างใน นัฐิกานต์ คำเรืองศรี) และ Carol (1992) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์เป็นการร่วมมือกันเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการเรียนของนักเรียนในด้านทักษะสังคม นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดีและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูนักเรียนมีการปรึกษาหารือ ได้พูดคุย ชักถามอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอน

1.1 ในการจัดการ เรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และแบบกลุ่มสัมพันธ์ ครูต้องมีวิธีการใกล้เคียงความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้นในขณะที่นักเรียนเรียนรู้ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุไปสู่ความล้มเหลวในการเรียนของนักเรียนได้

1.2 ขณะนักเรียนทำงานกลุ่มของตน ครูต้องคอยสังเกตความก้าวหน้าของแต่ละกลุ่ม หรือแม้แต่ของแต่ละคนอย่างใกล้ชิดและเข้าช่วยเหลือ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสม ให้ความช่วยเหลือในการใช้ทักษะระหว่างบุคคลและระหว่างกลุ่มที่จำเป็นในการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ผู้วิจัยควรปรับปรุงรูปแบบการสอนให้เหมาะสมมีความยืดหยุ่นในเรื่องเวลาในการเรียน เพราะกิจกรรมแต่ละกิจกรรมใช้เวลาในการเรียนไม่เท่ากัน โดยเฉพาะกิจกรรมที่ต้องทำใบงานหลายๆ ใบงาน

1.4 ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน จัดบรรยากาศที่ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและไม่เบื่อหน่าย และกล่าวชมเชยในการทำผลงานของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษไปในทางที่ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสานอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียน

2. ควรมีการศึกษาผลการเรียนรู้เกี่ยวกับพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนักเรียน ด้านความพึงพอใจ ทักษะคิดและความคงทนในการเรียนรู้

9. เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๔๔**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ทิพย์วัลย์ มาแสง. (2532). **การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย**. กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษร.
- นัฐกานต์ คำเรืองศรี. (2548). **การพัฒนาผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาการประถมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ลดาวัลย์ วงศ์พรหม. (2547). **การสร้างชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการประถมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศรินทิพย์ รักษาสัตย์. (2545). **การบูรณาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 2 : ภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุธาทิพย์ สุธหนองบัว. (2545). **การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ โดยใช้โครงงาน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการประถมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). **การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรพิน พจนานนท์. (2537). **การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษา**. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ. (2545). **การใช้กลวิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ**. **วารสาร วิจัย ม.ข.** 7(1). 105-112
- Slavin, R.E. (1995). **Cooperative Learning. Review of Education Research**. 502: 315-342.
- _____. (1983). **Cooperative Learning**. New York: London.

